

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs

Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate, de
Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non
Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. IV. Tertia difficultas elucidatur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78232](#)

DE VOLVNTARIO ET INVOLVNTARIO.

101

Dices: Impedire aliquam rem à motu, vel operatione, ad quam ex natura sua erat inclinata, est ei infere violentiam: Sed voluntas beativus, est connaturaliter inclinata ad diligendum Deum; non minus enim est illi naturale & necessarium amare Deum, quam igni comburere, & lapidi descendere: Ergo sicut inferretur igni violentia, si impediretur ne combureret; & lapidi, si impediretur ne descenderet; ita & voluntatebeatifici, si per subtractionem divini concursus impeditur ne Deum diligenter, & ab amore beatifico desistere cogeretur.

Respondeo primo, distinguendo Majorem: Impedire aliquam rem à motu, ad quem ex natura sua erat inclinata, est ei infere violentiam, si talis impeditus fiat à causa particulari, cui contranitur illa propensio & inclinatio, concedo: sicut à causa universalis, scilicet à Deo, nego: quia contra illum non nititur causa particularis, immo plus ad illum propendet, quam ad proprium motum & operationem. Sicut ergo si aliqua causa particularis faciat quod aqua ascendat, vel quod lapis non descendat, erit violentia; sicut autem, si propter bonum universi, ne scilicet detur vacuum, ascendat aqua, & detineatur lapis; quia qualibet creatura magis inclinatur ad bonum generale universi, quam ad bonum particulare & proprium: ita pariter si voluntas beatifici ab aliqua causa particulari extrinseca impeditur posset ad amore, inferretur illi violentia; non autem si à Deo impeditur per subtractionem concursus, quia licet ad actum amoris sit necessarium determinatio, multo tamen magis ad obedientium Deo ex propria natura inclinatur.

Respondeo secundo, data Majori, distinguendo Minorem: Voluntas beatifici est connaturaliter inclinata ad diligendum Deum, supposito divino concursu, & aliis ad operandum necessariis, concedo Minorem: Remoto Dei concursu, & aliis ad agendum requisitis, nego Minorem: cum enim inclinatio voluntatis ad operandum sit dependens à superiori, & prima causa subordinata, absolute non tendit ad operationem, sed cum iuis dependentiis, & supposita Dei motione & concursu, unde illud subtrahit naturale est voluntati non operari, sicut igni, si desit approximatio.

§. IV.

Tertia difficultas elucidatur.

Dico tertio: Voluntas non potest cogi, quantum ad actus quos imperat & simul elicit; bene tamen quantum ad actus, ab ea quidem imperatos, sed ab aliis potentissimi ei inferioribus elicitos. Ita D. Thomas hic art. 4. in corp. ubi ait: Duplex est actus voluntatis; unus quidem qui est ejus immediate velut ab ipsa elicitus, scilicet pelle, aliis à voluntate imperatus, & mediante alia potentia exercitus, ut ambulare & loqui. . . . Quantum igitur ad actum à voluntate imperatus, voluntas violentiam pati potest, in quantum per violentiam exteriora meiora imperant possunt, ne imperium voluntatis exequantur. Ubi notanda sunt illi verba: à voluntate imperatus, & mediante alia potentia exercitus: quibus insinuat nomine actus imperati le non intelligere eos qui sunt eliciti ab ipsa voluntate: nam licet etiam isti possint imperari, sicut electio mediorum imperatur ab intentione fisi, tamen ut ad praesentem attinet, cum eliciti comprehenduntur, in i-

psis enim non potest esse violentia, sicut nec in purè elicitis. Et ratio est, quia ex eo voluntas cogi non potest in actu tantum elicito, quod talis actus sit quædam inclinatio actualis voluntatis in suum obiectum, ut antea declaravimus: Sed etiam actus simul elicitus & imperatus, est quædam inclinatio actualis voluntatis in suum obiectum; necessariò enim tendit in rationem boni, veri, vel apparentis: Ergo similiter repugnat tam actum esse violentum.

Quod autem voluntas possit pati violentiam quantum ad actus ab ea imperatos, & ab aliis potentissimi inferioribus elicitos, manifestum est: Si enim v.g. voluntas nollet videre, posset quis vi aperire oculos; vel si velllet videre, posset illos vi claudere; & in hoc casu cùm aperientur oculi, illa visio non esset violentia potentia visiva & elicenti, utpote juxta inclinationem illius; esset tamen violentia voluntati imperanti, quia esset contra inclinationem elicitarum ipsius. Inde etiam esset aliquo modo violentia potentia visiva; qualibet enim potentia habet duplēm inclinationem; unam particularem ad suum actum ut ad proprium bonum; & alteram universalem, quæ subicitur voluntati, quæ est inclinatio universalis tendens ad bonum totius suppositi: licet ergo visio non esset tunc violentia potentia visiva, secundum particularem ipsius inclinationem esset tamen violentia secundum universalem; & absolute violentia dici debet, quia esset contra principiam suppositi inclinationem?

§. V.

Corollaria notata digna.

EX diuersis colliges primum contra Vasquem, Lorcam, & alios, non solum voluntatem, sed nec ullam etiam creaturam posse pari violentiam à Deo. Quod enim est secundum inclinationem principiam creaturæ, non est illi violentum: Sed quicquid Deus operatur in creatura, est secundum principiam ipsius inclinationis: Ergo non est illi violentum, sed connaturalis. Major patet: non enim potest esse violentia, nisi sit resistentia; nec est resistentia ubi est inclinatio. Minor vero probatur: Sicut qualibet potentia, ut supra dicebamus, duplēm habet inclinationem, unam particularem ad suum actum ut ad proprium bonum; & alteram universalem, quæ subicitur voluntati, quæ est inclinatio universalis tendens ad bonum totius suppositi: vel etiam siue in omnibus rebus reperiatur duplex inclinationis naturalis, una quæ competit illis juxta suum esse particulare, quæ propendit in proprium & conveniens bonum, v.g. lapis per gravitatem in centrum; altera quæ illis convenit in ordine ad bonum universi, cujus sunt partes, & per quam magis propendit in bonum universi, quam in proprium; quare licet grave ex propria inclinatione per gravitatem tendat deorsum, & leve per levitatem sursum, tamen ne detur vacuum, grave propriæ gravitatis oblitum ascendit, & leve contempta levitate descendit: Ita etiam in qualibet re, præter propriam inclinationem, quæ propendit in proprium & particulare bonum, datur alia fortior ac potentior, per quam in id quod Deus vult in ea aut de ea facere, tantæ promptitudine ac propensione fertur, ut illud absq; ulla violentia præster, quamvis sit contra propriam inclinationem.

Unde

N 3